

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Forraadt

Citation: Michaëlis, Sophus: "Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen", i Michaëlis, Sophus: *Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen*, Gyldendal, 1893, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_03-shoot-idm140093059299344/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Solblomster. Titelvignet af Frode Eskesen

og Stjerner regne som en Hagl af Ild,
før jeg om hendes Trøskab skulde tvivle.

Og dog — og dog — og dog er jeg forraadt.

Min ogen Fantasi er Hvirvelviinden,
der puster Baalet op i vilde Luer:
Jeg ser et Genskær af den Sejersbrand,
der bryder ud af hendes Tigerøjne,
nu da hun bider i en Andens Hjerte.
Nu suger af en Andens Mund hun Blod,
der gyder Liv i hendes døde Drøm,
som blegned i en aldrig mættet Længsel.

Og dog er hun en Jordklimp som jeg selv,
og har halvhundred Vinterstorme sust,
da er forstummet hendes stærke Røst,
og hun er kun en Knokkelhob i Jorden.
Og Glemselen har taget hendes Navn
og slængt det som et Sandskorn ud i Havet,
mens mit skal flyve over dette Hav
udødeligt paa hvide Maagevinger.

Hvad ænser jeg da denne svage Sjæl,
Forrædderi og Falskhed — tomme Ord,
der pustes bort som Sne for Tideus Vind.